

SREĆKO

ŠKOLSKI LIST OŠ PETRIJANEC

GODINA 7.

SVIBANJ 2014.

Impressum

Srećko—školski list OŠ Petrijanec
Izdavač:
OŠ Petrijanec, Vladimira Nazora 42, 42206 Petrijanec
Za izdavača: Draženka Skupnjak, ravnateljica
Odgovorni i grafički urednik:
Damir Ivančić, dipl. nastavnik razredne nastave i informatike
Uredništvo: Lidiya Kramar, 8.b, Patricija Kranjčić, 6.c, Veronika Koprek, 6.c
Pomogli:
Irina Kovačić, Martina Škrinjar, Kristina Čačić, Jasmina Belščak, Ljiljana Mavrek, Željka Rabuzin

SADRŽAJ

FILMSKI FESTIVAL 2.

Petrijanec Amateur Film Festival PAFF
ŠKOLA STVARALAŠTVA
Na Novigradskom proljeću i naši učenici EKO DAN Godišnji projekt "Čista voda – čisti zrak", sve u jednom danu UČENIČKA ZADRUGA Predstavljanje i na božićnoj priredbi DANI KRUHA—DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE 2013.

PROJEKT GRAĐANIN "Kišobran prijateljstva"

Različitost je izazov, upoznajmo se!

U Osnovnoj školi Petrijanec tijekom ove školske godine u obliku izvannastavne aktivnosti provodi se Projekt građanin - "Kišobran prijateljstva". Aktivnost pohađaju

Andreja Oršoš, Kristina Oršoš, Magdalena Rihtarić i Patricija Kranjčić projekt su uspješno predstavile na 1. međužupanijskoj smotri projekata iz područja Građanskog odgoja i obrazovanja učenice šestih razreda pod vodstvom Međimurske i Varaždinske županije u vjeroučiteljice Kristine Čačić. Glavni cilj Čakovcu, na stručnom skupu učitelja njihovog prvog projekta "Različitost je razredne nastave u Varaždinskim Toplicama, upoznajmo se!" je oblikovanje i cima te na državnoj smotri. Predstavljanje pružanje podrške svim učenicima OŠ njem projekta učenicima predmetne Petrijanec u razumijevanju i prihvatanju nastave, prigodno je obilježen i Svjetski kulturoloških izazova u školi. Učenice dan Roma u Osnovnoj školi Petrijanec.

Članovi DRAWSKE DRUŽINE naše škole, uoči Božića, uključili su se u humanitarnu akciju pod motom „Zajedno za djecu leptire“.

FILMSKI FESTIVAL 2. Petrijanec Amateur Film Festival - PAFF

Odzvalo se čak osam škola

Festival je i ove godine okupio učenike koji su napravili filmske uratke na njemačkom jeziku, ne samo iz naše škole, već iz još osam osnovnih škola iz županije.

Tako su ove godine, uz naše učenike Davida Streleca (8.c), Benjamina Jovana (8.c), Martina Hubeka(8.c), Leona Belščaka (7.b) i

Sonju Pongračić (7.a), svoja filmska i jezična umijeća pokazali učenici iz OŠ Cestica, OŠ Vidovec, OŠ Sračinec, II.

Varaždin, OŠ

Ljubeščica, OŠ

Sv.Ilija, OŠ

Lepoglava i

OŠ Beleti-

nec.

Filmovi na njemačkom jeziku

Festival je i ove godine bio revijalnog karaktera, a cilj je poticanje učenja njemačkog jezika, razvijanje interkulturnih kompetencija te razmjena iskustava i ideja ne samo kod učenika, već i kod njihovih mentora.

Voditeljica i autorica projekta: Valerija Paljak

ŠKOLA STVARALAŠTVA Na Novigradskom proljeću i naši učenici

Opet otvorena vrata znanja

Škola stvaralaštva Novigradsko proljeće jedinstvena je škola u Hrvatskoj i odvija se svake godine u Novigradu Istarskom pod pokroviteljstvom Agencije za odgoj i obrazovanje i Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske.

U školu odlaze učenici i učitelji koji ostvaruju iznimne rezultate u području izvannastavnih aktivnosti što je ujedno i preduvjet da nakon prijave i bodovne liste budu primljeni od strane povjerenstva koje procjenjuje njihova priznanja i izvrsnost u radu na općinskoj, županijskoj i državnoj razini smotri i

natjecanja koja prate jezično – umjetničko područje.

Od 5. do 12. travnja u Školi za darovitu djecu Hrvatske borbili su Matija Henčić, Tin Kurečić, Klara Leskovar, Laura Levančić, Ena Kurečić i Gabrijela Marić, svi redom članovi Dramske družine OŠ Petrijanec koja svojim scenskim nastupima već niz godina osvaja publiku i postiže iznimne rezultate što je ponovno prepoznalo i povjerenstvo u Novigradu.

Ovo je bilo peto Novigradsko proljeće i za njihovu učiteljicu i

u stvaralaštvu prijateljicu Željku Rabuzin, učiteljicu hrvatskog jezika i voditeljicu dramske družine koja je i ove godine bila predložena za Državni LiDraNo u kategoriji skupnog scenskog izraza.

Iz razgovora s njom saznajemo da je tradicija odlazaka u Novigrad započela prije desetak godina kada je dolaskom u Petrijanec otkrila iznimnu nadarenost pojedinaca za scensko izražavanje. Odlučila je učiniti nešto da se i za takvu djecu nađe prostora, da im se otvore neki novi horizonti i da im se pruži mogućnost da se ostvare u onome što najviše vole, a to je umjetnost riječi, slike, zvuka i pokreta. Upravo tu mogućnost pruža Novigradsko proljeće.

Moj prvi odlazak u Novigrad bio je zapravo nagradno putovanje zahvaljujući nagrađenom radu mojih učenika na Literarnom natječaju posvećenom velikom pjesniku Dobriši Cesariću. – rekla je Željka Rabuzin. Bilo je to za mene neponovljivo iskustvo jer sam kao relativno mlada učiteljica otkrila školu po mjeri drugačijeg učenika i učitelja u onom pozitivnom, kreativnom smislu. Sve naučeno u scenskim, literarnim, kostimografskim, scenografskim i radijskim radionicama primjenjujem u svakodnevnom radu s djecom i ponosna sam kad oni to prepoznađu kao ono što vole i kad zajedno sa mnom uče biti mali umjetnici i dobri ljudi.

Ove godine je za mene bila iznimna čast pratiti sve učenike iz Varaždinske županije, pri čemu moram naglasiti da su osim navedenih osnovnoškolaca među njima bili i gimnazijalci, bivše

članice moje dramske družine, Petrijančanke Lucija Levanić i Ingrid Vujević kao i Varaždinci Mislav Habulin i Lana Meštrić. Sve su to klinci na koje bi svatko tko ih je imao priliku bolje upoznati bio iznimno ponosan.

Zahvaljujući učenju od strane stručnjaka, pedagoga, književ-

MOJE MORE

**More sam obukla u mirisno ruho,
glazbena rapsodija,
ptice uglazbljuju svoj let,
slanilo se slilo niz okusne pupoljke
mog jezika, hrvatskog!
Šetnja u poljupcu!
Moje me more moruje.
Ljubimo si obraze
more i ja
na suncu jutra!**

nika, glumaca, upravo na Novigradskom proljeću, usuđujem se reći, nakon petnaest godina radnog staža i kao što rekoh pet novigradskih proljeća, postala sam učiteljica u službi onih koji ovaj svijet čine ljepšim i boljim, u službi djece koja vole stvarati. Ponosna sam na one koji mi svakodnevno pružaju podršku u školi, ali i u široj društvenoj zajednici u kojoj djelujem jer bez njihove ljudske i materijalne podrške naš odlazak u Novigrad ne bi bio moguć ma koliko ga mi zavrijedili.

Iako mi je svako odvajanje od mog sina Frana vrlo teško, rad u radionicama te škole prilično naporan, ali učinkovit i svrhovit, voljela bih ići ponovno, kao što bih voljela i da sva darovita djeca naše Županije dobiju priliku upoznati rad ove škole. Ove godine, od učitelja iz naše županije, u radu škole uspjele su sudjelovati samo dvije učiteljice, Gordana Foder iz IV. OŠ i ja.

Do sada je dvadeset mojih učenika, učenika OŠ Petrijanec, zavrijedilo svjeđodžbu Škole stvaralaštva i upisalo u stranice svog djetinjstva iskustvo koje se ne zaboravlja. Neki su već studenti i još se s radošću prisjećaju proživljenog kad se sretnemo. – dodala je Željka Rabuzin.

EKO DAN Godišnji projekt "Čista voda – čisti zrak", sve u jednom danu

Dok Zemlja diše—dišemo i mi!

U srijedu 2. travnja 2014. godine u našoj školi obilježen je Eko dan. Tema dana bila je „Čista voda – čisti zrak“.

Učenici su zajedno sa svojim razrednicima i ostalim učiteljima kroz razne radionice obradili zadanu temu. Na fotografijama se može vidjeti koliko su bile različite i kreativne radionice. Nakon radionica, svaki razred prezentirao je svoj rad. Dan smo završili prigodnom prezentacijom „Zemlja – naš dom“ kojom smo učenicima prenijeli poruku o potrebi zaštite i očuvanja našeg planeta. Ovogodišnja

eko poruka učenika naše škole glasi:

“DOK ZEMLJA DIŠE, DIŠEMO I MI!”

U tom duhu završen je zanimljiv i nesvakidašnji eko dan u našoj školi.

Voditeljice Eko dana: Petra Milinković, Jelena Leskovar i Andreja Martinčević

REPORTAŽA Jedan dan u Entomološkom muzeju grada Varaždina

Medo i zeko imaju krila

Činjenica je (tužna, ali istinita) da ljudi uglavnom ne vole kukce. Smatruj ih gmizavim, jezivim i ljigavim. Plaše ih se. Ja sam u ovom slučaju manjina i zato me oduševila odluka moje učiteljice iz biologije da terensku nastavu odradimo u Entomološkom muzeju grada Varaždina. Ona stvarno zna odabrati destinaciju. Kukci u muzeju su me zadivili.

Svi učenici sedmih razreda naše škole tako su se našli pred vratima palače koju je izgradio poštar, smatram to znakovitom pojedinosti jer nisam sigurna da bi isto pošlo za rukom nekom današnjem poštaru. U tu je famoznu palaču u samom središtu grada smještena još famoznija Entomološka zbirka. Dok je većina mojih vršnjaka s negodovanjem iščekivala sus-

ret s izlošcima, ja sam s nestrpljenjem i vidno uzbudjena među prvima ušla u prostor ispunjen staklenim vitrinama u kojima se čuvaju različite porodice kukaca. Na samom početku našeg rada zadržala me kustosica muzeja koja može dva puna školska sata pričati o kukcima. Pogledali smo prezentaciju i naučili da su kukci najbrojnija životinjska vrsta, da preživljavaju u različitim staništima i da ih ima na cijelom svijetu. I u muhinoj pljuvački ima ljepote (s time se većina nije složila), a medo i zeko zapravo su prekrasni leptiri. Nije građa svih kukaca divna kao u leptira.

Kukci imaju glavu, prsa i zadak, to je nešto poput naše stražnjice. Uglavnom su sitna stvorenja, neke i ne možeš vidjeti

Školski zbor na Glazbenim svečanostima hrvatske mlađeži

Zbor starijeg uzrasta OŠ Petrijanec, pod ravnjanjem učiteljice Melite Bastalec, svojim je nastupom na županijskoj smotri pokazao kvalitetu te zaslužio poziv da nastupa i na državnoj smotri "Glazbene svečanosti hrvatske mlađeži". Županijska smotra održana je 9. travnja 2014. godine u varaždinskom HNK-u. Na državnoj smotri naš zbor je osvojio srebrnu plaketu.

I Bašćanska ploča iščekuje Božić!

Vrijedni učenici 7.a i 7.b razreda ispu- nili su našu jedinstvenu Bašćansku ploču zvijezdama.

U zvijezde su glago- ljicom upisali svoja imena i prigodne poruke.

Satovi hrvatskog jezika odisali su za- jedništvom i istraživačkim duhom što je dio predmetnog projekta koji u ovoj školskoj godini realiziraju s učiteljicom Željkom Rabuzin.

Natjecanje iz geografije: Zoran Jambrek, predstavnik na državnom natjecanju

Odličan učenik 5. c razreda, Zoran Jambrek, posebno se ističe znanjem iz područja geografije. Plasirao se na državno natjecanje koje je održano u svibnju ove godine. Zoran je ostvario zapaženi rezultat i na kraju zauzeo 11. mjesto.

prostim okom, ali zato oni u prašumama prestravljaju svojim izgledom i veličinom. Znate li da neki kukci imaju uši na krilima i nogama? Zanimljiv raspored. Zanimljiva je također i činjenica da su pčele najvažnija životinjska vrsta jer bi bez njihova oprašivanja sve uvenulo. Najdalje među životnjama može skočiti, pogodite tko! Kukac, buha! U mojoj razredu mogu ja, Sonja buha. Nakon prezentacije, naša kustosica podijelila nas je u grupe i dala nam različite listice koje smo morali ispuniti boračeći u muzeju koji je podijeljen u pet soba različite tematike vezane uz kukce. Bila je to za nas učenike prava pustolovina, kukci su stvarno dobar teren za proučavanje. Vrlo su atraktivni uvećani prikazi kukaca kao

i monitori iz kojih možete čuti glasanje kukaca. To se svidjelo i onima koji su cijelo vrijeme pružali otpor skupinskom i pojedinačnom radu tijekom boravka u muzeju. Analiza našeg rada uslijedila je u školi.

Preporučila bih ovakvo školsko prijepodne svojim vršnjacima, posebno onima koji poput mene čuvaju neobične sličice iz djetinjstva. Naime, kad sam bila mala, ulovila sam muhu u staklenku s malo šećera. Na poklopcu su bili otvori za zrak. Nazvala sam ju Puharo. Mama bratu i meni nije dozvoljavala ljubimce pa nam je prijatelj postao kukac. I eto kamo me to dovelo... Za mene istraživanje tek počinje.

Sonja Pongračić, 7.a, županijski Lidrano, novinarski izraz

Vrlo korisna novost u školi

Učitelji i učenici predmetne nastave OŠ Petrijanec ovu školsku godinu započeli su radom u sustavu e-Dnevnika. Učenice literarno-novinarske grupe zanimala su njihova iskustva s e-Dnevnikom te što smatraju njegovim prednostima i manama.

E-Dnevni je hvalevrijedan potez koji je učiteljima uvelike olakšao posao vođenja nastavne administracije i bilježenja ocjena. Jednostavan je, organiziran i omogućava više vremena za neposredan rad s učenicima. Mane e-Dnevnika su česti prekidi internetske veze i preopterećenost sustava pa veliki dio posla ostaje za rad kod kuće, a ukoliko nisi ažuran nemamjerno možeš zaboraviti što treba zabilježiti.

Marina Stolnik, vjeroučiteljica

E-Dnevnik je vrlo koristan jer učenici u svako doba mogu vidjeti svoje ocjene, ali to je ujedno i mana za one učenike koji kod kuće nemaju pristup internetu.

Tihana Horvat, 8.c

E-Dnevnik smatram izvrsnim novitetom koji u mnogočemu olakšava posao nama učiteljima. Roditelji mogu u svakom trenutku imati uvid u ocjene svoje djece i samim time pravovremeno reagirati. Jedina mana je moguće "pucanje" internetske veze.

Valerija Paljak, učiteljica njemačkoga jezika

Zadovoljna sam e-Dnevnikom jer kod kuće možemo pogledati ocjene pa mama ne mora toliko često dolaziti u školu. Mana

mu je što uvijek nekako mene "slučajno odabere"!

Mateja Hanić, 6.c

Razredničke poslove mogu obavljati brže i pedantnije. Veseli me povezanost e-Dnevnika i e-Matice. Roditelji imaju stalnu kontrolu izostanaka i ocjena, ali to ne može zamijeniti izravnu komunikaciju s učiteljem. Sviđa mi se mogućnost grupnog unosa ocjena. Jedna od mana je opravdavanje izostanaka jer ukoliko pogriješimo to može ispraviti samo administrator. Problemi nastaju kod slabe internetske veze ili ukoliko nestate električne struje.

Valentina Žiher, učiteljica engleskoga jezika

Učitelji brže upisuju satove i ocjene pa ostaje više vremena za nastavu, a roditelji sve bilješke i ocjene mogu vidjeti kod kuće. Problemi nastaju kad nema internetske veze pa učitelji sve moraju zapisivati u svoje bilježnice.

Lukrecija Herceg, 6.c

Satove možemo upisivati i prije nastave, ali i naknadno. Roditelji i djeca u svakom trenutku mogu vidjeti ocjene. Mana mu je slabija komunikacija s roditeljima.

Zdravko Vrtulek, učitelj hrvatskoga jezika

Roditelji mogu odmah vidjeti sve ocjene i bilješke, ali zbog toga manje dolaze u školu.

Jasminka Belščak, učiteljica informatike

Zbogom, plava knjigo!

Početkom jeseni, naš imenik, naša plava knjiga, otišla je tamo gdje i pripada, u prošlost. Knjižurinu koja nam je zadavala glavobolje zamijenio je E-dnevnik, imenik 21. stoljeća.

Nekoliko mjeseci E-dnevnik bio je aktualna tema na svim vijestima. Prvi dan nastave s nestrpljenjem sam ušla u razred i sjela u školsku klupu koja je gledala ravno prema računalu na stolu naše razrednice. Na početku prvog polugodišta E-dnevnik je bio zanimljiv, no ubrzo smo shvatili da je to sasvim običan imenik spojen preko interneta. U svemu tome, najčešće internet ne radi uvijek kako treba pa naljuti učitelje i razveseli nas učenike.

Kao i dobra stara knjiga, E-dnevnik ima i prednosti i mana. Dobrim ocjenama već isti dan smiješi se zajedno s roditeljima, a strepiš pred lošima kao i kad su se krile unutar korica.

Kad zbrojim dobro i loše, znam da uz trud i učenje mogu mirno prolaziti kraj pametnog imenika na stolovima učitelja.

Patricia Kranjčić, 6.c, literarno-novinarska grupa

FOTO REPORTAŽA Na svakoj priredbi u školi otkriju se neki novi talenti

Duh Božića i radosti u školi

FOTO REPORTAŽA Maškare - svaki razred pripremio je dio programa za fašnik

Jedan od najveselijih dana

Dobrosusjedski odnosi

9. svibnja naša škola sudjelovala je na manifestaciji "Dan Europe" u Ormožu. Središnji gradski trg ispred glazbene škole u Ormožu bio je prepun štandova na kojima su mnogobrojne škole predstavljale obilježja i značenje pojedinih zemalja Europske unije.

Našu školu i državu Hrvatsku predstavljale su učenice 8. razreda Katarina Meštrović i Katarina Martinec u pratnji učiteljice Valerije Paljak te knjižničarke Irine Kovačić.

Štand naše škole nije prošao nezapaženo, bilo je puno pohvala, ali i konstruktivnih razgovora i dogovora o mogućoj suradnji.

LITERARNI NATJEČAJ Uspjeh na književnom natječaju Varaždinske biskupije

Učenica Melita Turščak iz 6.c razreda osvojila je 5. mjesto te je pohvaljena za uspješno sudjelovanje u književnom stvaralaštvu na natječaju Varaždinske biskupije pod nazivom: „Književno i likovno stvaralaštvo iz područja vjeronomuških učenika u osnovnim školama s područja Varaždinske biskupije“ na temu svetost.

Svetost

Bako, što je svetost?

Svetost je dijete moje,

to dobro i maleno srce tvoje.

Motiv svetosti

Bako, tko je svet čovjek?

Svet je čovjek dijete dragoo,

onaj tko u svome srcu čuva blago.

Bako, kakav je svet čovjek?

Svet čovjek može biti svatko od nas,

tko u Bogu traži spas.

Bako, koliko svetost traje?

Svetost traje cijelog života

jer to je neprocjenjiva dobrota.

Melita Turščak, 6.c

UČENIČKA ZADRUGA Predstavljanje i na božićnoj priredbi

Kreativne ideje i njihovo provođenje

Učenička zadruga OŠ Petrijanec "Aqua Viva" ove je školske godine počela s radom i svoje prve rezultate pokazala je na prigodnoj prezentaciji.

Prezentacija je održana u petak 20. prosinca 2013. godine na priredbi povodom Božića. Sekcije učeničke zadruge su Tikva, Oslikavanje stakla, Keramičarska, Vezilje na platnu, Papirnate rukotvorine - Vez na papiru i Cvijeće od papira, Čipka na batiće, Izrada cekera od kukuruzne komušine

**Učenička
zadruga
"AQUA VIVA"**

„Petrijanečki ceker“ te Gljivarska sekcija, koja tek treba početi s radom. U rad Zadruge uključeno je 120 učenika te 9 voditelja i stručnih suradnika.

Zadruga će nastupati na izložbama, sajmovima i smotrama u prostorima škole i zgrade Općine Petrijanec te će kontinuirano pratiti rad pojedinih sekcija. Članovi Zadruge uključivat će se i u ostale aktivnosti koje se organiziraju u školi.

Kroz sve aktivnosti po sekcijama, kao i zajedničkim nastupima promicat će poduzetništvo i inovativnost svakog učenika uključenog u rad Zadruge, posebno prilikom pripremanja i realiziranja prodajnih izložbi.

Velika pozornost poklanjat će se poticanju solidarnosti i suradnje među učenicima.

Neki od proizvoda Učeničke zadruge

INFOKUP: državno natjecanje iz informatike

Upecali smo zlatnu ribicu!

Županijsko povjerenstvo je za državni INFOKUP predložilo radove učenika Nikole Čokora i Leona Belščaka, a natjecanje je održano od 17. do 20. ožujka u Primoštenu.

Leon je u kategoriji Razvoj softvera napravio edukativnu aplikaciju „Upecaj ribicu!“ namijenjenu svim ljubiteljima riba i ribolova na hrvatskim vodama kojoj je svrha poučavanje korisnika ili utvrđivanje znanja iz gradiva prirode, biologije i geografije vezano uz ribe i vode u RH. Aplikacija ima i uporabnu svrhu: priprema za ribički ispit i provođenje istog. Jednostavno sučelje aplikacije omogućuje uporabu korisnicima bez obzira na dob i stečena informatička znanja, a interaktivnost potiče na daljnje korištenje.

Leon je pred pteročlanim povjerenstvom uspješno prezentirao svoju aplikaciju i osvojio 4. mjesto u državi. Pohvaljen je za inovativnost, originalnost i sigurnost u predstavljanju rada. Čestitke Leonu Belščaku i njegovoj mentorici Jasminki Belščak!

SAT PROGRAMIRANJA

Od 9. do 13. prosinca 2013. u sklopu Tjedna poučavanja računalne znanosti (Computer science education week) obilježili smo sat programiranja (The Hour of Code) na nastavi informatike. U trajanju jednog školskog sata, održane su radionice

s ciljem promoviranja programiranja i računalne znanosti u cijelini. Učenici su u programskom jeziku Scratch izrađivali interaktivne multimedijiske čestitke povodom nadolazećih blagdana. U svom su radu koristili upute koje su objavljene na Scratch stranici. Sudjelovali su svi učenici 6.-8. razreda, a radionicu je vodila učiteljica informatike Jasmina Belščak.

EUROPSKI TJEDAN PROGRAMIRANJA

s ciljem poticanja ljudi na učenje programiranja, kako bi se svima pružila prilika za ostvarivanje vlastitih ideja i promjenu svijeta. Na dodatnoj nastavi informatike pod vodstvom učiteljice Jasminke Belščak održana je radionica „Petlijajmo čipku“. U programskom jeziku LOGO 12 je učenika (Leon Belščak, Jasmina Crnčec, Luka Divjak, Dominik Leskovar, Laura Levanić, Teo Mužek, David Nell, Nives Novoselec, Dominik Presečki, Magdalena Rihtarić, Melanija Rihtarić i Petar Vinceković) stvaralo sheme za čipku.

Učenici su koristili program: TO LACE :M :N :D :O, REPEAT :M [REPEAT :N[FD :D RT 360/:N] RT :O], END .

U razdoblju od 25. do 30. studenog 2013. obilježili smo Europski tjedan programiranja #codeEU. #codeEU je inicijativa

INTERVJU Tomislav Levanić, koji je jednostavno zanimljiv

Moj je otac odjahao u sutan

Tomislav Levanić sam ja, učenik 7.b razreda. Na prijedlog učiteljice hrvatskog jezika da pronađemo, ako ne medijski poznatog, tada barem zanimljivog sugovornika za naš prvi pokušaj pisanja intervjuja, odmah sam se sjetio sebe. Počeo sam s pripremom pitanja na koja mislim da mogu ponuditi zanimljive odgovore. Usljedio je otvoren razgovor...

Za početak se predstavi...

Zovem se Tomislav, a prezivam Levanić. To nije baš poznato prezime, no mogao bih biti u rodu s lokalnim grofom Bombelesom, ali on je pradjed ionako polovici viničkog kraja. To je mамино i moje prezime. Moje je moglo biti i Tuđen.

Što je s imenom?

Osobnije je. Mislim da sam jedino dijete kojem je nakon rodilišta prva postaja bio kafić po imenu „Tomislav“. Mama je jedva čekala da po izlazu iz rodilišta zapali cigaretu i popije kriglu crnog piva, ma kojeg drugog nego „Tomislav“. Ipak se nadam da sam ime dobio po kralju Tomislavu jer kroz prozor sobe rodilišta nije mogla vidjeti istoimenu krčmu.

Kad si se i gdje rodio?

Rođen sam jubilarne 2000-te, godine kulture, mira i matematike, a kakve to veze ima sa mnom, znaju svi moji prijatelji i učitelji. Rođen sam u ponedjeljak 12. 6. , točno između mesa i kolača, dobar trenutak. Iz neznanih razloga rođen sam u Čakovcu.

Čuo sam da je porod bio težak?

Trudovi su dugo trajali, mama je bila izmučena pa su me skoro izgubili. Prve dane života proveo sam u društvu pravih Medimurki, sestre Milice i Anite. Premješten sam na odjel za djecu koja tek trebaju zagrliti život. Od tada sam uglavnom okružen ženama.

Tvoja adresa, gdje živiš?

Živim u Domu za starije i nemoćne osobe koji su otvorile mama i teta pa imam najviše baka i djedova u selu. Inače smatram da je važnije s kim živiš, nego gdje, ali u mojem slučaju i jedno i drugo je nekako specifično. Živim u Majerju, u Ulici Stjepana Radića 30 e. Nespretno je e jer sam zbog njega na već dva dokumenta bio d, a jednom smo morali mijenjati putovnicu.

Voliš li putovanja?

Obožavam, već sam sa šest mjeseci dobio putovnicu. Bio sam pravi džek. Nisam još hodao, ali sam putovao. Na granici su mislili da smo gastarbjateri. Svake godine nastojim nekamo otpovotati, moje žene se žrtvuju za to.

Kako to misliš tvoje žene?

Moja prava mama Mirjana i moja druga mama, njezina sestra, teta Biserka. Prva je razborita, a druga otkačena, obje su odlične. I još im je zajedničko što sam i jednoj i drugoj na prvom mjestu. Mami sin jedinac, a teta, nažalost, ne može imati

svoje dijete. Ona me naučila gledati u sunce, staviti sunčane naočale, zavaliti se u luftić i voljeti ljetu. S njom imam sliku djetinjstva i album uspomena. Imam znači dvije mame i jednu baku Martinu. Ona je već dugo udovica, djed je umro prije mog rođenja. Nije imala afiniteta za nekog drugog frajera, iako su u neposrednoj blizini. Obožava mene.

Znači nema muškaraca u tvojoj obitelji?

Imam tečeka Vladu, on je muž moje najbolje tete i dobar čovjek. Od djetinjstva me hranio gumenim bombonima i krivac je što sam nosio krežub osmijeh puno dulje od vršnjaka.

A što je s ocem?

Nemam oca, zapravo ga imam, ali kao da ga nemam. Iz najranijeg djetinjstva ga se sjećam samo po glupostima koje je izvodio pa ga jedno vrijeme nisam mogao viđati. Upoznao sam ga tek kasnije i nije mi se nimalo dopao. Hvala Bogu da se majka nikad nije udala za njega pa joj nije bio problem razići se. On je kao neki kauboj, odjahao u sutan, a ja sam zahvalan što se nije vratio i što mu nisam sličan.

Čujete li se povremeno?

Rijetko. Nazvao me kad sam imao 9 godina, želio mi je reći da on ima svoju obitelj i da ja imam još jednu obitelj, i strica, i tako. Na mom rodoslovnom stablu izraslo je još puno grančica, ali nije se proširila moja obitelj.

Kome nalikuješ?

Samom sebi. Mami sam zgodan i lijep, visoka i vitka stasa, plave kose i očiju. Nosim naočale što djeluje šarmantno. Da, zanimljivo je što sam uvek bio najviši u razredu, školi, generaciji. Viši sam od velike većine svojih učitelja, a nisam bolesan niti sam div.

Pa koliko si visok?

Ne sjećam se zadnjeg mjerjenja, ali ja sam jednostavno velik.

S kim obično provodiš vrijeme?

Imam tri odlične prijateljice. S Danom sam od 18 mjeseci. Imala je 3 godine kad me prvi put učila kuhati. Ana i Sara su sestre koje me najbolje razumiju, imamo slične interese i poglede na svijet, za mene su brilljantne. S Anom idem u razred pa smo najviše vremena zajedno.

Je li ti važna škola?

Najvažnija, još od vrtića želim uspjeti u životu. Jasno sam postavio ciljeve i činim sve da ih ostvarim premda u prvom razredu nije izgledalo baš tako.

Kako je izgledalo u prvom razredu?

Prvi dan sam se uspio izgubiti i isprepadati. Spasila me moja prva učiteljica Nevenka. Bio sam prvo kraj, a onda u ormariću s papučama. Kad se samo sjetim prvog razreda, ahh!

Kada se dogodio preokret?

Vrlo brzo postao sam svjestan svojih sposobnosti pa su uslijedila prva priznanja. Počeo sam učiti strane jezike, isticati se u

razredu i na raznim priredbama, čitati, istraživati. Polako sam postao onako „intelektualan“. Sve me zanima i oko svega sam se spreman potruditi.

Kojim si jezicima ovladao?

Haloo! Hi! Salut! Dober dan! Odlično mi idu njemački i engleski, francuski malo teže, a od prošle godine učim i slovenski. U blizini je granica, a čudni su putevi Gospodnji.

Već drugi put spominješ Boga, jesli li vjernik?

Rimokatolik, ali razlikujem se od onih krštenih u crkvi. Mene je naš župnik krstio u pomoćnoj zgradbi, još neožbukanoj. Moja je vjera iskrena i jaka, i ne znam zašto sam se tamo krstio.

Bojiš li se čega?

Uplašio sam se prošle godine kad sam iščekivao ozbiljnu operaciju glave. Odlučio sam se za nju radi vida i budućeg zanimanja. Nakon dugih priprema i liječnici su se uplašili i odustali.

Imaš li hobij?

Strastveni sam sakupljač minerala, jednostavno ih obožavam.

Kakvu bi budućnost volio?

Od petog razreda znam da sam rođen za pedijatra i stvarno bih volio da mi se taj san ostvari. Bit ću liječnik, to je moja budućnost. Zamišljam se kao odrasla osoba koja može odgo-

voriti na mnoga pitanja i odgovorima učiniti svijet zanimljivijim i boljim.

Što te najviše veseli u sadašnjosti?

Ovo prekrasno razdoblje puberteta koje nije uvijek idilično, ali mu treba pristupiti s osmijehom i jednostavno ga preživjeti. I ovaj intervju je dio njega. Treba razgovarati sa samim sobom i to što češće kad te već drugi ne razumiju.

Ima li nešto iz prošlosti što nikako ne zaboravljaš?

Kad sam bio mali, mama, teta i ja, često smo preskakali naše brege sa starom Aljom koja je na kraćim relacijama redovito zakuhala barem dva puta. Uvijek smo se dovezli kamo smo krenuli, i nismo bili ljuti, već nasmijani.

Što bi poručio za kraj?

Bio je ovo lijep razgovor, za nas obojicu. Pozdrav svima, a posebno Milivoju Tuđenu koji je odjahao u suton.

Dani kruha u Hrvatskoj i SAD-u Povodom Dana kruha - dana zahvalnosti za plodove zemlje, učiteljice engleskog jezika Valentina Žiher i Ljiljana Mavrek su s učenicima 6.c i 8.c razreda uredile školski i učionički pano engleskog jezika te školski prostor. Zahvalnost za jesenske plodove povezali su usporedivši običaje u našoj zemlji i SAD-u.

Obilježen Dan sjećanja na žrtve holokausta

Učiteljica povijesti Andreja Martinčević i knjižničarka Irina Kovačić uredile su pano u holu škole te pripremili kratak tekst o holokaustu koji je učenicima pročitan na početku prvog školskog sata. Više o holokaustu i žrtvama stradanja učenici su učili na satovima povijesti, a u školskoj knjižnici detaljnije su upoznali lik i djelo Ane Frank. Učenici su čitali ulomke iz knjige "Dnevnik Ane Frank" te izradili plakate o životu Ane Frank.

Svjetski dan romskog jezika u našoj školi

Članovi literarno-novinarske grupe u suradnji s učenicima 6.a razreda, prigodno su ukrasili pano ispred učionice hrvatskoga jezika povodom Svjetskog dana romskoga jezika. Svjetski dan romskoga jezika prvi put je obilježen 5. studenog 2009. godine u Zagrebu, a datum je odabran u spomen na dan kada je 2008. godine objavljen prvi Romsko-hrvatski i hrvatsko-romski rječnik, autora Veljka Kajtazija.

“Kako je nastala naša zemlja”

Dan neovisnosti na satovima hrvatskog jezika u pjesmicama "Kako je nastala naša zemlja" i "Povratak borca" osvijestili su učenici 5.a i 5.b te 7.a i 7.b razreda sa svojom učiteljicom Željkom Rabuzin. Krasnoslovili su domoljubnu liriku i pisali domoljubne pjesme. Na našu Baščansku ploču upisali su latiničnim pismom, ali i glagoljicom "Jedan je dom", a zove se Hrvatska!

DAN ŠKOLE Učenici naše škole ponovo su pokazali što sve znaju,

Pod veselim motom „Ponos i osmijeh

U petak 9.5.2014. učenici i djelatnici OŠ Petrijanec imali su poseban razlog za slavlje. Kroz program svečane priredbe prisjetili su se koliko je za sve njih ova školska godina bila uspješna i plodonosna. Promicali su ime svoje škole i Općine na raznim natjecanjima, smotrama i priredbama sve do državne razine.

Svoju radost podijelili su s dobrodošlim gostima, roditeljima, bakama i djedovima koje su već po dolasku dočekale marljive učiteljice okružene učenicima, članovima školske zadruge.

Ravnateljica je u pozdravnom govoru izrazila zahvalnost svima koji svojim djelovanjem pomažu rad naše škole u svim njenim segmentima. Bilo je prekrasno pratiti nastupe naših prvašića,

a na svoju prezentaciju posebno su bili ponosni prvašići

naše škole“ proslavljen Dan škole!

recitatora, folkloraša, tamburaša, zboraša i članova dramske družine te naravno, osmaša koji su se plesom pozdravili od svoje osnovne školice. Učenici su toplim riječima zahvalili svojim učiteljima bez kojih njihova postignuća ne bi bila toliko velika. Nakon pohvalnih riječi načelnika naše Općine, naša škola imala je razlog za još veći ponos i osmijeh. Učenici su se od gledateljstva oprostili riječima: "Važno je biti zdrav, ponosan i sretan!" Bilo bi lijepo da je Dan škole svaki dan jer kako je napisao poznati hrvatski književnik B. Prosenjak „Imati osmijeh na licu, to ti je kao hodati s vrećom i sve oko sebe darivati srećom. Osmijeh je najljepši dar za voljeno biće, iza osmijeha mijenja se svijet i bolji niče.“

Željka Rabuzin, uč. hrvatskog jezika

DANI KRUHA—DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE 2013.

Domaćini županijske smotre

U subotu 19.10.2013. Osnovna škola Petrijanec bila je domaćin Županijske smotre Dana kruha - dana zahvalnosti za plodove zemlje.

Ove godine trideset i četiri izlagača sudjelovala su na Smotri: I. OŠ Varaždin, VI. OŠ Varaždin, VII. OŠ Varaždin, OŠ Cestica, OŠ Ivana Kukuljevića Sakcinskog Ivanec, OŠ Ivana Rangera Kamenica, OŠ Lepoglava, OŠ Ludbreg, OŠ Ljubeščica, OŠ Martijanec, OŠ „Gustav Krklec“ Maruševec, OŠ „Metel Ožegović“ Radovan, OŠ Novi Marof, OŠ Petrijanec, OŠ Tužno, OŠ Tužno- PŠ Črešnjevo, OŠ „Vladimir Nazor“ Sveti Ilij, OŠ Sveti Đurđ, OŠ Svib-

vec
Top-
lički,
OŠ
Trno-

vec, OŠ Vidovec, OŠ Vinica, OŠ „Antuna i Ivana Kukuljevića“ Varaždinske Toplice, OŠ Visoko, OŠ Višnjica, Centar za odgoj i obrazovanje „Tomislav Špoljar“, Centar za odgoj i obrazovanje Ivanec, Gospodarska škola Varaždin, Srednja strukovna škola Varaždin, Graditeljska, prirodoslovna i rudarska škola Varaž-

Nakon održane smotre, učenici dodatne nastave informatike napravili su bilten s pregršt fotografija za uspomenu.

din, Srednja škola „Arboretum Opeka“ Marčan, Srednja škola Novi Marof, Srednja škola Ludbreg te Srednja škola u Maruševcu s pravom javnosti koja će iduće godine biti domaćin Smotre.

U ranim jutarnjim satima svi izlagači već su bili na prelijepom varaždinskom trgu. Vrijedno su se postavljali i ukrašavali stolovi i štandovi, kako bi se svaka škola i učenička zadruga predstavila u što boljem svjetlu.

Manifestacija je službeno počela u 9 sati svetom misom u katedrali. Misno slavlje uveličali su misnim čitanjima učenici OŠ Petrijanec, a školski zbor je izveo prigodne pjesme .

Na Franjevačkom trgu održao se svečani program na kojem se su predstavili članovi dramske družine viših razreda i

školski zbor OŠ Petrijanec te mali svirači i folklorashi iz Područne škole Nova Ves. Nakon pljeska sudionicima programa u obilazak štandova krenuo je i ocjenjivački žiri, ali svi su već unaprijed znali da su svi sudionici, pobjednici.

Na ukrašenim štandovima, izlagači su prezentirali, dijelili i prodavali različite krušne i ostale domaće proizvode na radost šetača, slučajnih prolaznika i onih koji su namjerno došli vidjeti što sve mogu napraviti vrijedne djeće ruke .

U poslijepodnevnim satima u Društvenom domu Petrijanec tradicionalno je održana humanitarna Kestenijada u čijem programu su sudjelovali učitelji i učenici OŠ Petrijanec.

Patricia Kranjčić, 6.c, literarno-novinarska grupa

VELIKI INTERES

Županijska smotra Dani kruha –dani zahvalnosti za plodove zemlje izazvala je pozornost građana Varaždina koji su sa zanimanjem razgledali štandove škola i učeničkih zadruga na Franjevačkom trgu.

ŠKOLSKI SPORT Osvrt na sportska natjecanja učenika naše škole

Ekipa koja nikad ne odustaje

U školskoj godini 2013./2014. učenici naše škole sudjelovali su na brojnim sportskim natjecanjima i postigli lijepe rezultate. Djevojčice i dječaci su se natjecali u košarci, rukometu i odbojci, a dječaci u nogometu.

Voditeljica i trenerica djevojčica bila je učiteljica Tanja Vincek, a dječake je vodio i trenirao učitelj Dubravko Banek.

U ponedjeljak 28.10.2013. naša škola bila je domaćin međuopćinskog natjecanja iz košarke. Djevojčice su osvojile 1. mjesto, a dječaci 2. mjesto. Uslijedilo je županijsko natjecanje u Ludbregu gdje su i djevojčice i dječaci osvojili 4. mjesto.

Na međuopćinskom natjecanju iz nogometa, 15.11.2013., dječaci su se plasirali na 1. mjesto, a na županijskom natjecanju su osvojili 2. mjesto u skupini.

U OŠ Sračinec je 27.11.2013. održano međuopćinsko natjecanje iz rukometa. Ekipa djevojčica naše škole osvojila je 1. mjesto, a dječaci 3. mjesto. Djevojčice su sudjelovale na županijskom natjecanju i ostvarile 2. mjesto u skupini.

Sportska natjecanja su za ekupe iz OŠ Petrijanec završila natjecanjem u odbojci 15.1.2014. kada su djevojčice i dječaci osvojili 2. mjesto.

Natjecanja na kojim smo sudjelovali bila su ispunjena zabavom, druženjem, stjecanjem novih prijateljica i prijatelja, ali i smijehom te zadovoljstvom zbog uspjeha koje smo postizali.

Sretna sam što sam imala priliku biti dio ekupe koja nikad ne odustaje, daje sve od sebe i pošteno se bori za svoj cilj.

Lidija Kramar, 8.b, literarno-novinarska grupa

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN Vježbanjem uz ples pokazali ljubav prema sportu

U utorak 10.rujna obilježen je Hrvatski olimpijski dan. Odjeveni u bijele majice, učenici od 1. do 8. razreda matične škole plesali su zumbu - trenutno jedan od najpopularnijih načina vježbanja uz egzotične plesove. Učenici područne škole Nova Ves došli su u školu u bijelim majicama te poslali poruku:

"Trči, kreći se, sport je važan za zdravlje!"

DAN PLANETA ZEMLJE Učenici 2. razreda poručili: "Posadimo cvijet za ljepši svijet!"

Učenici 2. c razreda naše škole 22. travnja, Dan planeta Zemlje, obilježili su integriranim radnim danom.

U svim školskim predmetima tražili su i obrađivali sadržaje vezane uz ekologiju i očuvanje našeg jedinog planeta. Raz-

kako očuvati okoliš, a sadnjom cvijeta poručili su svima: "Posadimo cvijet za ljepši svijet! "

LIDRANO Glumci naše dramske družine predloženi za državni LiDraNo!

U petak 7. veljače, u Kulturnom centru Ivan Rabuzin u Novom Marofu, održana je Županijska smotra LiDraNo 2014.

Bio je to posebno uzbudljiv, naporan, koja je već na prethodnim razinama zajedničku energiju i ljubav prema prosudbenog povjerenstva te su izbrali upravo našu! Članovi Dramske žene su za državnu smotru. Glumili Viktorija Štrlek, Luka Kereži, Klara Laura Levanić i Valentina Balog. U predstavlja nas je iznimno nadareni

ali i radostan dan za našu dramsku družinu natjecanja pokazala svoju originalnost, onome što radi. To su prepoznali i članovi među 18 predstava kao najuspješniju odrasla družina svojim skupnim nastupom predlošu Matija Henčić, Tin Kurečić, Ana Šobak, Leskovar, Ena Kurečić, Gabrijela Marić, kategoriji pojedinačnog scenskog izraza Edi Kelemenić, a u literarnom i novinar- skom izrazu Tomislav Levanić i Sonja Pongračić. Na sve svoje učenike posebno je ponosna njihova mentorica, učiteljica hrvatskog jezika, Željka Rabuzin koja im se divi na snazi i upornosti te pozdravlja svaki njihov uspjeh tvrdnjom da je na putu do zvijezda najvažnije ostati malen i od srca im čestita! Željka Rabuzin, učiteljica hrvatskoga jezika

UČENICI I RODITELJI Božićna radionica šestaša

U srijedu 18.12.2013. održana je božićna radionica učenika i roditelja 6.a i 6.b razreda pod vodstvom njihovih razrednica Martine Škrinjar i Kristine Čačić. U ugodnom blagdanskom duhu učenici i roditelji pokazali su svoju kreativnost te izradili jaslice koje su izložene u vjeronaučnoj učionici. Izradili su i božićne čestitke s prigodnim željama za svoju obitelj koje su nakon radionice ponijeli kućama.

Radost stvaranja i druženja

Moj djed

Moj djed je zlata vrijedan,
uvijek nasmijan i vedar.

Njegovo srce rijetko je
tužno,
on nikada ne govori
ništa ružno.

Brojne uspomene na
djeda imam,
ali se više s njim ne
igram.

Sada moj djed drugima
radost daje
i moli da ju šire dalje.

Želim da se još dugo
smije
i da mu svi dani teku
bez brige!

*Gabrijela Marić, 6.a,
literarno-novinarska
grupa*

Oda Dravi

O Dravo, bistra i plava
velika je tvoja slava!

Ti resiš domovinu našu milu,
tečeš po hrvatskom bilu.

Dom si i zaklon riba i ptica,
njihovo utočište i čuvarica.

Majka si zemljice crne,
pojiš brojne jelene i srne.

O Dravo, u tebi je sva ljepota
ovog zemaljskog života!

*Veronika Koprek, 6.c ,
literarno - novinarska grupa*

Palije je tu

Nešči je rekio da kak jesen duajde, se ftihne i zamerje. Ja mislim da je tua nija tak. Saku malu vidiš kak škvorci lete na brajde i čuješ kak nešči kriči: "Putar!" Trakturi pu cijali dijan brne pu cesti da idu pu tikve i pu kuruzu. Dešč stalnu curi, ali se i stalnu neka dijala. Ak nija vuni unda nutri, v hiži.

Najbole mi je dok curi, a babica u uagju zakuri i dine peč kustaje. Unda cijala familija duajde za stol i lijapu se spu-minamu. Istina je da nam jesen saku letu dunese punu dela, ali najlepše je ka totu delu, dijalamu si skupa.

*Laura Levanić, 6.c ,
literarno-novinarska grupa*

Ruke

Prepune su žuljeva
da bi me prehranile,
a ne traže ništa.
Grle me i miluju,
dižu do samih zvijezda,
a ne traže ništa.
Ne daju mi mira,
zadirkuju me i uveseljavaju,

a ne traže ništa.

Liječe me i maze,
bezuvjetno vole,
a ne traže ništa.
Majčine ruke.
Ne traže ništa,
a daju sve.

Veronika Koprek, 6.c

Zora

Probudio me cvrkut ptica, lagani povjetarac trčkarao je mojom sobom. Ušao je kroz poluotvoren prozor (obožavam noću biti povezan s prirodom) ,uznemirio je papire, zaplesao sa zavjesom. Pogledao sam na sat, bilo je još prerano za ustajanje. Nisam mogao ponovno zaspati. Zažmirio sam tek toliko.

Dotakla me svježina, novina novog dana nije mi dala mira. Snimio sam što obući kako bih sobu i kuću mogao napustiti bez puno buke. Potajice sam se išuljao. Zatvorio sam ulazna vrata i okrenuo se tek probuđenom suncu. Magla se razilazila, a kapi rose napuštale su još snene travke. Osjetio sam je na licu, poigrala se mojom kosom. Kiši? Ma ne, samo mi se učinilo. Miriše na kišu. Ne čujem više ptice, a ljudi još spavaju. Lijepa je tišina u dvorištu.

Sjeo sam na klupu i raširio ruke. Uživam u tišini, u prvim zrakama sunca, upijam život. Želim snažno zagrliti ovu zoru.

Tomislav Levanić, 7.razred

Škrinja moje bake

Probudila sam se jednog ljetnog jutra i ubrzo shvatila da sam sama kod kuće. Kako bih skratila vrijeme, znatiželjno sam lutala kućom i odjednom ugledala predmet koji mi je oduvijek bio blizu, a opet nedostupan. Bila je to prelijepa bakina škrinja.

Nestrpljivo sam ju otvorila i ugledala bakinu staru odjeću, ali i prekrasan nakit koji je zagonetno svjetlucao. Uzela sam u ruke bakinu ogrlicu i stavila ju oko vrata. Ponosno sam hodala kućom, ali ipak u strahu jer znam da se baki to ne bi svidjelo. Nekoliko puta sam se zavrtjela ispred ogledala i odjednom začula udarac. Zlatna ogrlica našla se na podu, a ja sam protrnula. Podigla sam ju s poda i shvatila da je potrgana. Ubrzano sam smišljala brojne laži, ali nijedna nije bila dovoljno uvjerljiva. Zaključila sam da je najbolje sakriti ogrlicu.

Kad se baka vratila kući, nisam joj imala srca reći što sam napravila s ogrlicom koja je već godinama u našoj obitelji. Idućeg dana vidjela sam kako nešto traži u svojoj škrinji. Brzo je shvatila što nedostaje i bez puno riječi zaključila da ja nešto imam s tim. Kad sam priznala da sam ogrlicu slučajno potrgala, baka je u početku bila ljuta što sam dirala njezine stvari, ali tada se slomila i počela plakati. Bilo mi je teško kad me podsjetila da je to ogrlica koju je naslijedila od svoje prabake. Idućih dana malo smo razgovarale.

Odlučila sam ispraviti svoju pogrešku. Zamolila sam tatu da me odveze čovjeku koji popravlja nakit. On se nije mogao načuditi ljestvici i vrijednosti ogrlice koju smo donijeli. Baki nisam ništa govorila, samo sam popravljenu ogrlicu vratila u njezinu škrinju. Nestrpljivo sam čekala da ju otvori. Napokon je došla do mene s ogrlicom oko vrata i rekla da sam ju jako razveselila. Shvatila sam da joj nije bio važan nakit, nego uspomene na drage ljudе koje on nosi.

Rebeka Bedenik, 6.c

